

Ezra

(Ezra 7-10, Nehemiah 8)

Noong unang panahon, sa isang lugar na tinatawag na Babilonya, may isang lalaking matalino at tanyag sa kanyang kaalaman sa Batas ni Moises. Ang pangalan niya ay Ezra. Si Ezra ay tapat na sumusunod sa kalooban ng Diyos at isang bihasang manunulat ng mga batas na ibinigay ng Panginoon sa mga Israelita. Isang araw, pinatawag si Ezra ng hari ng Persia, si Haring Artaxerxes, upang magtungo sa Jerusalem at turuan ang mga tao tungkol sa mga batas ng Diyos at tulungan silang sundin ang mga ito.

Si Ezra ay labis na natuwa at nagtipon ng maraming tao upang sumama sa kanya. Nagbalot sila ng kanilang mga gamit, nagdala ng mga espesyal na kayamanan para sa templo sa Jerusalem, at nagsimula sa kanilang paglalakbay. Bago sila umalis, hiningi ni Ezra sa lahat na magdasal at magayuno, humihingi ng patnubay at proteksyon mula sa Diyos. Pinakinggan ng Diyos ang kanilang mga panalangin at sila'y iningatan sa kanilang buong paglalakbay patungong Jerusalem.

Pagdating ni Ezra at ng kanyang mga kasama sa Jerusalem, sila'y nananabik na makita ang templo. Ibinigay nila ang mga kayamanan sa mga saserdote ng templo at naghanda upang turuan ang mga tao tungkol sa mga batas ng Diyos. Ngunit isang araw, may nabalitaan si Ezra na nagpapakasal ang ilang Israelita sa mga babae mula sa ibang bansa na hindi sumasamba sa Diyos. Ito ay lubos na nagpalungkot kay Ezra sapagkat ipinagbabawal ng Diyos ang ganitong uri ng pag-aasawa.

Sobra ang pagdadalamhati ni Ezra. Pinunit niya ang kanyang damit, binunot ang kanyang buhok at balbas, at naupong nanlulumo. Nagdasal siya sa Diyos, nagpapakumbaba at nagpapaumanhin para sa kasalanan ng mga tao at ipinahayag ang kanyang hiya at pangamba.

Nakita ng mga tao si Ezra, at sila'y nabagabag. Lumapit sila kay Ezra at sinabi na gusto nilang itama ang mga mali nilang ginagawa. Sinabi ni Ezra sa kanila na kailangan nilang itigil

ang mga bagay na labag sa utos ng Diyos. Nakinig ang mga tao kay Ezra at ipinangako na susundin ang mga utos ng Diyos.

Minsan sa isang espesyal na okasyon, nagtipon ang lahat ng tao sa isang malaking plasa sa harap ng Pintuan ng Tubig. Tumayo si Ezra sa isang mataas na plataporma at binuksan ang Aklat ng Batas ni Moses. Sa pagbukas pa lang niya nito, lahat ay tumayo upang magpahayag ng respeto. Nagsimula si Ezra sa pagbabasa ng mga batas ng Diyos mula umaga hanggang tanghali, at ang mga tao ay nakikinig nang mabuti.

Ang mga Levi ay nagtulong-tulong sa paglalakad sa gitna ng mga tao, ipinaliwanag ang kanyang binabasa upang maintindihan ng lahat. Ang mga tao ay naluha sa mga salita ng Diyos. Ngunit sinabi ni Ezra at ng mga pinuno, "Huwag kayong malungkot! Ngayon ay isang espesyal na araw. Magsaya at maging masaya dahil ang kagalakan ng Panginoon ay ang lakas ninyo!"

Kaya't tumigil ang mga tao sa kanilang pag-iyak at nagsimulang magdiwang. Nagbahagi sila ng pagkain sa isa't isa, nagdaos ng isang malaking handaan, at naging masaya dahil narinig at naintindihan nila ang mga batas ng Diyos.

Nanatili si Ezra sa Jerusalem at patuloy na nagturo sa mga tao. Tinulungan niyang alalahanin ang mga batas ng Diyos at ipinakita sa kanila kung paano mamuhay nang maayos. Dahil sa pagsusumikap ni Ezra, naging mas maayos ang lungsod ng Jerusalem para sa lahat.

Ang salita ng Diyos ay mahalaga. Binasa ni Ezra ang Aklat ng Kautusan sa mga tao, at nakinig silang mabuti. Nang matanto ng mga Israelita na sinusuway nila ang Diyos, nalungkot sila at ipinagtapat ang kanilang mga kasalanan. Nagpakita ng awa ang Diyos sa pamamagitan ng pagbibigay sa kanila ng pagkakataong itama ang kanilang mga maling gawa. Nais ng Diyos na sundin ng Kanyang mga tao ang Kanyang mga batas dahil ito ay para sa ating ikabubuti. Gaya ng itinuro ni Ezra sa mga Israelita ang mga batas ng Diyos, ipinapakita nito na ang pag-alam at pagsunod sa mga tuntunin ng Diyos ay mahalaga.

